

Poutník natrefil na novináře

Novináři se leccemu diví. Když se přibližujeme k bráně, spatřím po levé straně na prostranství spoustu lidí a Všudybud mi říká: „Hele! Tyhle bychom neměli minout!“ „A co tu mají?“ zeptal jsem se. On na to: „Pojď a podívej se.“ A tak přijdeme až k nim a oni tam stojí po dvou či po třech, jeden na druhého ukazuje, kroutí hlavou, tleská rukama a drbe se za uši, jedni výskají a druzí pláčou. „Co se to tu děje?“ ptám se. „Co to tu ti lidé hrají za komedii?“ „Nepovažuj to jen za hru,“ opáčí tlumočník. „Mají totiž opravdové věci, kterým se diví, smějí nebo se kvůli nim hněvají.“ „Jenže já bych rád věděl,“ řekl jsem, „co to je, čemu se tak diví a smějí a na co se tak hněvají.“ Vtom zahlédnu, jak drží nejrůznější píšťalky a jeden druhému píská do ucha. Když jim bylo to pískání příjemné, jásali, ale když byl zvuk skřípavý, zlobili se.

Píšťalky nezní každému stejně. Jedna věc mi ale byla divná, a to že jedněm se zvuk nějaké píšťalky tak líbil, že si nemohli pomoci a začali křepčít, zatímco druhým se zvuk té samé píšťalky zdál tak ošklivý, že si zacpávali uši a odbíhali pryč, nebo ji poslouchali a usedavě u toho plakali. „Na tom je něco podivného, když jedna píšťalka zní jedněm tak sladce a druhým tak trpce,“ řekl jsem. Tlumočník mi odpověděl: „To není tím, že by se snad lišil její zvuk, ale sluchem. Vždyť stejně tak působí i léčení na různé pacienty různě, podle toho, jakou má kdo nemoc. Tady je to podobné: podle toho, jakou má kdo uvnitř k dané věci náklonnost a jak se mu líbí či nelíbí, takový slyší zvuk, sladký nebo hořký.“

Kulhavý posel. „A kde se berou ty píšťalky?“ „Přinášejí je odevšad,“ říká mi. „Copak sis nevšiml prodavačů?“ Hned se tedy rozhlédnu kolem a vidím, jak všude chodí a jezdí lidé, kteří mají za úkol roznášet ty píšťalky. Spousta z nich jezdila na rychlých koních a mnozí u nich nakupovali, jiní zase chodili pěšky a někteří i kulhali o berlích; od těch si rádi kupovali zprávy rozumní lidé a tvrdili, že bývají spolehlivější.

Krása novin. Nezůstal jsem jen u pozorování, ale když jsem se tu a tam zastavil, také jsem jim naslouchal, a pochopil jsem, že je v tom opravdu jakási krása, slyšet odevšad tak rozličné hlasy. Jen to se mi nelíbilo, že si v tom někteří lidé počínali dost nezdrženlivě, skupovali všechny píšťalky, co se jim dostaly pod ruku, trošku si na ně zapískali a zase je všechny zahodili. Takoví pocházeli z různých společenských vrstev. Málodky seděli doma, zato stále číhali na náměstí a nastavovali uši, aby slyšeli, kde co zapískalo.

Marnost novinářství. Znelíbilo se mi to ale, když jsem poznal marnost té věci. Častokrát se totiž rozléhalo tak smutné volání, že se všichni rmoutili, po chvíli však zaznělo jiné a ze strachu byl hned smích. Zvuk jedné píšťalky zněl tak nádherně, že všichni jásali a radovali se, jenže se hned změnil, utišil nebo proměnil ve smutné skřípění, takže ti, kdo se takto nechávali informovat, se často na leccos marně těšili a kdečeho se děsili. Bylo k smíchu, že se lidé nechali ošálit každým zavanutím větru. Proto jsem chválil lidi, kteří nedbali těch šaškáren a hleděli si své práce.

Nepříjemnosti s novinami i bez nich. Zahlédl jsem ještě jedno nepohodlí, a to že když někdo nedával pozor na to, co se kolem píská, leckdy na něj odněkud něco přiletělo a už to měl na krku. Nakonec jsem pak viděl i to, že zacházet s těmi pišťalami nebylo kdovíjak bezpečné. Protože se totiž ty zvukyjevily různým uším rozdílně, vznikaly kvůli nim nejednou rvačky a sváry, o čemž jsem se přesvědčil i na vlastní kůži. Dostal jsem totiž jednu pěkně znějící pišťalku a ukázal jsem ji svému příteli, ale jiní mi ji vzali, hodili ji na zem a pošlapali ji, a utrhovali se na mne, že roztrušují takové věci. Když jsem je viděl tak rozpálené vztekem, hned jsem se obrátil na útěk. A jelikož mne moji průvodci stále utěšovali vyhlídkou na hrad Štěstěny, šli jsme k němu.

Do jazyka 21. století převedl Lukáš Makovička. Vydalo nakladatelství Poutníkova četba, 2010.

www.PoutnikovaCetba.cz

Celou knihu Labyrint světa a ráj srdce v jazyce 21. století můžete zakoupit zde: <https://www.poutnikovacetba.cz/poutnikova-cetba/labyrint-sveta-a-raj-srdce-v-jazyce-21-stoleti-j-a-komensky.html>